

Homilie evangelie bruiloft Kana 2016

Lieve mensen het evangelie dat we hoorden is een van de meest bekende. Het gebeurt vaak dat mensen tot een priester zeggen kun jij geen water in wijn veranderen. Met op de achtergrond de bedenking : het zou gemakkelijk zijn en als je voor de beste wijn zorgt zal je nog wat geld verdienen ook. Maar eigenlijk weet de vraagsteller dat de priester en wellicht ook de gelovigen dit niet kunnen. Iemand merkte op :Jezus verandert water in wijn, wij veranderen soms wijn in water. cfr bekend verhaal mensen werden uitgenodigd en aan iedereen werd gevraagd ene fles wijn mee te nemen. Men dacht aan kerkelijke zin je moet water in je wijn doen, en iedereen bracht water. Het feest verwaterde. (cfr zin er zullen altijd armen onder u zijn om niets voor de armen te moeten doen..

En toch mensen ben ik overtuigd dat wij allemaal dit evangelie wel in de praktijk kunnen stellen, als we willen.

Misschien mogen wij enkele passages uit het evangelie even herhalen.

1. Er was feest.

Een huwelijk wordt gevierd, men feest en dikwijls breed. Feesten is onderstrepen: hier gebeurt iets groots, iets dat de vlakke dagdagelijksheid overschrijdt, iets dat je vervult met vreugde en dankbaarheid. Voor sommige jongeren hun ouders en grootouders zal dit feest in 2016 plaats vinden. Jongeren hebben elkaar wellicht al meerdere keren aan een café tafeltje, op een wandeling gevraagd of ze samen door het leven zouden gaan. Toen kwam een ja woord. Maar dat is zo iets groots, eigenlijk bijna iets bovenmenselijk, dat dit luidop moet gezegd worden, waar vele mensen het horen, in een gebouw dat torenhoog lijkt. En echte vreugde moet gedeeld worden.. Anderen mogen mee genieten en worden ook opgeroepen om de relatie de volgende jaren te helpen dragen.

Het evangelie van Kana waar maken in 2016 is niet onmiddellijk aan moeilijkheden denken, dat het lastig zal zijn, dat er veel echtscheidingen zijn, dat het in het huwelijksleven niet elke dag feest is. Kana waarmaken is jongeren aanmoedigen om die huwelijks stap te zetten... Lieve jonge mensen het is in 2016 nog steeds de moeite waard om samen op stap te gaan. Uw geluk te verbinden het geluk van anderen. Kinderen laten geboren worden en ik denk dat het huwelijk hiervoor geen hinder maar een steun, een kader is waar de schilderij - versta het kind - juist tot zijn volle recht kan komen.

2. Het feest dreigt stil te vallen, er is geen wijn meer. In de tekst wordt niet ingegaan op de oorzaak : dronk men te veel, - nu het wellicht voor niets was en er in die tijd ook nog geen alcohol controle was - in elk geval het was een misrekening.

Wij stellen spijtig genoeg vast dat ook vandaag in vele gezinnen geen wijn meer is. Er is nog weinig vreugde, en misschien zelfs een onzekere toekomst. Wie het wijnwonder wil realiseren moet allereerst niet onmiddellijk gaan zoeken naar oorzaken, moet zeker niet beginnen met iemand anders rekening te maken in de zin van : het kon niet groots genoeg zijn en zie - Maar eerder proberen mee te voelen... eerder ongelukkig zijn. Wie het wijnwonder wil realiseren moet misschien vooral de houding van Maria overnemen. Zij zoekt een uitweg, en ze zoekt dichtbij, bij mensen rondom... niet onmiddellijk in de tijdgeest of in algemene theorieën

3. Het wijnwonder laten geschieden is ook Jezus eerste reactie vertolken: "vrouw wat heb ik er mee te maken"? Lieve mensen wanneer iemand uit onze vriendenkring, uit onze familie mislukt voelen wij ons eigenlijk altijd een beetje bedreigd.. Ik meen dat wij toch ook moeten kunnen zeggen: het is onze fout niet.. wij hebben dat alles niet zo geregeld. We moeten dit zelf ook zeggen aan de betrokken ouders. Ze hebben geen slechte opvoeding gegeven..

4. Het wijnwonder laten geschieden is water doen vullen.. eigenlijk iets dat bijna niets kost... wat aandacht. Zou ik het een kaartje mogen noemen die op een welbepaalde dag vertrekt, een bezoekje, zagezegd omdat we toch juist die kant op moesten maar eigenlijk speciaal erheen reden omdat we het wisten dat het een zwaar

moment was... Zeggen dat het gras elders niet altijd groener is, en dat er anti-mos bestaat en goede meststof die de kale plekken weer groen kan krijgen.

5. Het wijnwonder laten geschieden is eigenlijk zelf niet weten hoe het gebeurt. We zien het niet gebeuren. Het water wordt naar iemand anders gedragen die proeft, die vaststelt. En die bovendien nog een compliment over heeft. De Bijbelse mens suggereert zonder dat expliciet te zeggen dat God hier tussen zit. Hij die ons mensenhart niet gemaakt heeft om alleen te treuren, hij die de mens niet geschapen heeft om eenzaam en troosteloos te zijn, hij die de mensen een hart heeft geschonken. Hij die een medemens op de weg heeft geplaatst... - Ik vind het fijn dat mensen die hun 50 jaar huwelijk vieren ook even tijd nemen om die God te bedanken... om te danken dat ze voor mekaar een beetje God mochten zijn -

Maar ik zou meer durven vragen. Zouden onze relaties niet aan kracht winnen zo wij niet alleen een cultuur van eten, attenties hebben, zeer belangrijk in relaties - maar misschien een ook een cultuur van bidden zouden in stand houden of opstarten. Bidden werkt niet met eisen, verwijten.. maar met openstaan, vragen, verwonderd zijn.

6. Het wijnwonder laten gebeuren is eigenlijk ook nog een beetje reclameren, zoals die tafelmanier waarom die goede wijn nu pas. Ge had het eerst goed moeten doen... wist ge niet mens: dat liefde een werkwoord is, dat alles voorbereiding vraagt. Wij mensen hadden er meer deugd aangehad. Maar kom alles is nu goed geloof schenk nu maar vol, levenslang.

John Dekimpe 16 januari 2016

Jezus verandert water in wijn, wij dikwijls wijn in water!

Beste vrienden,

Water in wijn veranderen, dat is het verbazingwekkende en amper te vatten wonder dat we zoeven hebben gehoord. Alhoewel – zo ongewoon is het nu ook weer niet. Een vrome wijnboer zou dat waarschijnlijk als een heel normaal proces beschrijven: tenslotte is alle wijn ooit water geweest – regenwater, dat dan door de aarde langs de wortels van de wijnstok tot in de rijpe druif is geraakt. Aan wat Jezus die dag op de bruiloft doet, is niet zozeer wat er gebeurt verwonderlijk, maar wel de snelheid en de ietwat eigenaardige manier waarop.

Het tegendeel zou eerder tegen de natuurwetten indruisen: uit wijn water maken. Dat zou een echt wonder zijn, want dan zouden de natuurwetten buiten gebruik zijn gesteld. Maar ook daar bestaat een verhaal over: In een klein dorp zou een groot feest worden gevierd en iedereen zou meehelpen om het ook echt te laten lukken. Om aan de nodige drank te geraken had men een lumineus idee: Enkele jonge mannen zouden met een groot vat langs de huizen rijden en elke familie zou dan een fles van haar beste witte wijn in het vat gieten. Zo zou men dan voldoende wijn hebben voor een fantastisch feest. Zogezegd zo gedaan, het vat ging rond en als het helemaal vol was en het feest begon, werd heel plechtig het eerste glas geschonken: en O wonder – het was zuiver water!

Jullie vermoeden waarschijnlijk al hoe dit mirakel tot stand was gekomen: Iedereen had op de anderen gerekend en erop vertrouwd dat dat niemand het zou merken wanneer hij zelf, in plaats van wijn, gewoon een fles water zou bijdragen en op die manier zijn goede wijn zelf zou kunnen houden. Een droevig wonder, dat echter ook alleen maar uit geloof tot stand komt. Het geloof van het eigen voordeel. Gierigheid is in onze maatschappij nog altijd in! Met een dergelijk geloof kan je miljarden aan belastinggeld wegtoveren, je kan voor jezelf de beste postjes reserveren en je kan dus ook wijn in water veranderen. Alleen: in die dorpsgemeenschap was toen ook de lust verdwenen om ooit nog eens samen feest te vieren.

Maria, zij geeft de aanzet tot het wonder. En dan naar de leerlingen waarover op het einde wordt gezegd:

Jezus openbaarde zijn heerlijkheid en zijn leerlingen geloofden in Hem.

Maria geeft de aanstoot voor het wonder. Ik vraag me af hoe ze gemerkt heeft dat de wijn op was. Was het de geschoolde blik van de ervaren huisvrouw, had ze gehoord wat er werd gemompeld achter de toog, of had ze opgemerkt dat de glazen al enige tijd nog maar half gevuld werden? Was het misschien gewoon vrouwelijke intuïtie? In elk geval voelde ze aan dat er iets niet pluis was wat niet alleen de goede sfeer, maar het ganse feest in een fiasco zou kunnen laten eindigen. Zij voelde aan dat de levensvreugde van de mensen op het feest gevaar liep. Dat deelde ze aan Jezus mee en kreeg voor die mededeling eerst een botte weigering. „Wat gaat mij dat aan“ antwoordde Jezus vrij vertaald.

Maar Maria laat zich door dat radicale NEEN van Jezus niet van de wijs brengen. Zij vertrouwt erop dat Hij hier iets kan aan doen en dat Hij dat ook zal doen. Ondanks Jezus' NEEN treft ze de nodige voorbereidingen en zegt tegen de dienaren: „Doet wat Hij u zal zeggen.“